

KRONIEK.

TAFELSPREECH.

Ware het niet, dat men mij getart had, ik zou er niet aan hebben gedacht te spreken in een omgeving, zoo afwijkend van die, waarin ik in den laatsten tijd gewoon ben het woord te voeren.

Een onzer vrouwelijke collega's, bijna zou ik zeggen de vrouw onzer Maatschappij, zonder eenige socialiseerende bedoeling evenwel, schold mij »rooie rakker« en eischt à l'instant een speech van deze felle kleur.

Haar gekleed toilet mist juist voldoende van het materiele om die teedere blankheid te doen vermoeden, welke ook in de toekomst zonder twijfel een belangrijke factor zal zijn bij het passieve kiesrecht harer sexe.

Dies is haar wensch mij een bevel en maak ik mij op om tot U te spreken over den achturendag.

Vrees niet vrienden, dat ik het zaad der roode bloemen, die in mijn tuin bloeien, zal zaaien op den steengrond van Uw gedentificeerd gemoed.

De heilige onzijdigheid blijve ongeschonden.

Is niet onzijdigheid éézijdigheid die inzijdigheid is?

Maar tòch, gij zijt niet geschapen om in slechte onzijdigheid te excaveeren en te bèvellen; noch is de apex des wærelts middenpunt.

»Als wie ein Herr sollst du leben und dein Knecht sollst du sein.«

Dit oude gebod hebt gij valschelijk verstaan.

Overdag hebt gij U als heer vermomd en 's avonds in Uw techniek gezwogd.

Gij zult niet langer Uw eigen loonslaaf zijn.

De tiërceering van den lieven langen dag van vier en twintig uren gelde ook voor U.

Acht uren zult gij werken!

Korter als gij kunt; langer nooit!

Acht uren zult gij rusten!

In de armen van Morpheus of zoo.

En dan resten U nòg acht.

Die zullen wij deelen; Uw gezin en wij.

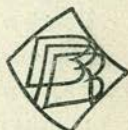
Vier ervan zijn voor haar, die met U Uwe zorgen deelt en voor Uw bengels, die recht hebben op hun oudere makker en speelkameraad, die recht hebben méér te genieten van Vader, dan eten en drinken en een knorrig humeur.

Nu resten U nog vier.

Deze vier, vrienden, zijn voor ons allen! Deze vier zijn voor Uw vak, voor Uw tijdschrift, voor Uw vereeniging, voor Uw sociale overtuiging, voor de menschheid, waartoe ten slotte zelfs een tandarts hoort.

Als gij dit verstaan zult hebben, dan licht in het Oosten ook voor U niet te vergeefs de roode gloed van een nieuwen dag, dan klinkt deze boodschap van een nieuwen tijd ook niet te vergeefs uit den mond van den

ROOIEN

AKKER.

ZANDVOORT, 24 Mei '19.